

det er den debat, vi har, og det er jo en forenkling, må jeg sige til hr. Jørn Jespersen.

Der er en ting, der står lysende klart, nemlig at jeg gerne vil være med til at lave det her. Jeg ved, at der er flere, der vil. Jeg tror også, som jeg har hørt amterne i alle de forhandlinger, der har været, at de også er interesseret i en forenkling. Der har ganske vist været lidt nye toner her fra enkelte ordførere, som åbenbart måske ved noget, jeg ikke ved. Men indtil nu har jeg kun, når jeg har diskuteret med amterne, hørt, at de også var interesseret i en forenkling.

Kl. 17.00

Så kan der være lidt omkring dyreenheder, om det er 100 eller det er 80, det tager vi en drøftelse af. Men ideen er, at vi tager dem ud, som er enkle, og som alle er enige om. Her er ingen problemer i at sige: Kan vi tage dem væk? Det er da en god idé, og det er i hvert fald en god idé set i lyset af, at man gerne vil have en hurtig sagsbehandling.

Men igen vil jeg bare understrege, at lige meget hvor længe man end vil blive ved med at sige, at det her vil kunne belaste miljøet, så er det uinteressant for os. Det skal være den slags sager, som alle er enige om er enkle.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jo, men der er jo ikke noget i vejen for, at amtet kan have en procedure, hvor man undersøger den slags ting og så giver en tilladelse umiddelbart. Men der kan da kun være en forenkling i det, hvis man forudsætter, at amtet ikke skal kontrollere, at oplysningerne er korrekte. Det er da den eneste måde, der kan være en forenkling på.

Så kan man begynde at diskutere: Jo, men hvis det så viser sig efterfølgende, at oplysningerne ikke var korrekte, så vil der ske et eller andet slemt for landmanden. Men det er kun under forudsætning af, at oplysningerne efterfølgende bliver kontrolleret – så har vi igen arbejdet – og der vil jo komme en bevisbyrde, som er meget svær at løfte, fordi man formentlig skal ind og kunne vise, at landmanden ikke har været i god tro ved eventuel afgivelse af upræcise oplysninger.

Så for mig lyder det altså stadig væk som om, at her flytter man i virkeligheden myndighedsbehandlingen ud til ansøgeren, og det lyder da som et lidt underligt princip. Tænk, hvis det var kørekort, der blev administreret på den måde.

Det andet, jeg spurgte om, var VVM. Er det godt nok, at kun 17 pct. af VVM-sagerne bliver vurderet på de kumulative effekter? Er det godt nok, at kun 7 pct. bliver det på de potentielle fremtidige miljørisici? Er det godt nok, at der kun sporadisk er en vurdering af effekterne på naturværdier?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg forventer klart, at man lever op til de retningslinjer, der står i direktivet, og det er godt nok. Men man skal leve op til de ting, der står i direktivet, sådan er det.

Til det første spørgsmål om, hvorfor det er en forenkling, kan man jo godt sige: Burde man ikke længe have lavet sådan noget selv? Jo, det kan godt være man burde. Men nu er debatten altså kommet til at gå på det her. Man har hjulpet hinanden med at lave det, og det system, vi nu får lavet heri, er i grunden enormt godt. Men det flytter da ikke en myndighed ud til ansøgeren. Myndigheden vil stadig væk være der.

Det er nok, fordi hr. Jørn Jespersen ikke forestiller sig, at de sager, der kommer ind under den her gruppe, er meget enkle. Det vil altså sige, at det alt sammen er noget med, at man jo ved, hvor en gård ligger henne. Det vil sige, at man kan se, om den ligger 300 m væk fra det. Ligger den væk fra søerne? Det er alle de ting, som man skal kunne svare på her.

Det er nok, fordi hr. Jørn Jespersen mener, at hvad så med de svære afgørelser, der ligger. Jamen de er slet ikke med i den pulje, og så kan de slet ikke slippe igennem nåleøjet og komme ind i den.

Men der findes nogle, der er så enkle som dem her, og der er der jo ingen grund til, at man har en lang proces. Men man kan sagtens komme ind i den proces, fordi man bare kommer ind i en bunke og ligge, og så tager det lang tid.

Det er derfor, man forsøger på at lave det her, nemlig for at hjælpe hinanden alle sammen. Jeg synes faktisk, at vi da skulle prøve først at kigge på, om det er noget, hvor både Naturklagenævnet og amterne og landboforningerne og vi til sidst kan finde ud af sammen at sige: Det er bæredygtigt for os alle sammen. Er det dét, så synes jeg, at det er en god idé.

Vi tager debatten nu, og så ser vi, hvor det ender.